

REVISTA MUSICAL CATALANA

[Actualitat](#) ↓
 [Crítica](#) ↓
 [La recomanació del mes](#)
[Sumari Revista](#)
[Batutem!](#)

Concerts, Crítica

Cants de lloança de Felix i Fanny Mendelssohn a L'Auditori

Redacció on 4 novembre, 2016 / 0 comments

© www.facebook.com/LiederCamera

TEMPORADA OBC. Cor Madrigal i Cor Lieder Càmera. Ilse Eerens, María Hinojosa, sopranos. Satoshi Nishimura, tenor. Dir: Kazushi Ono. Obres de Felix i Fanny Mendelssohn. **L'AUDITORI. 29 D'OCTUBRE DE 2016.**

Per Martí Sancliment Solé

Aquest dissabte passat, 29 d'octubre, L'Auditori presentava un programa dedicat enterament als germans Mendelssohn. Una proposta carregada d'interès per les particularitats musicals de les composicions de Felix i Fanny Mendelssohn i alhora per l'exigència orquestral i, sobretot, coral de les peces interpretades. L'OBC juntament amb el Cor Madrigal i el Cor Lieder Càmera interpretaren el *Lobgesang* de Fanny Mendelssohn i la *Simfonia núm. 2, op. 52, "Lobgesang"* de Felix Mendelssohn. Un concert dirigit per Kazushi Ono i amb la participació d'Ilse Eerens i María Hinojosa com a sopranos solistes, així com Satoshi Nishimura com a tenor solista.

La dolçor d'unes melodies que s'ententeixen en un contrapunt d'inspiració bachiana en l'obra *Lobgesang* de Fanny Mendelssohn s'apoderà de L'Auditori en començar el concert. El bressol del seu fill Sebastian Ludwig Felix era fàcilment imaginable gronxant-se pel ritme ternari que obre la cantata de Mendelssohn-Hensel. I alhora, inspirant els primers compassos de la seva obra, hom hi trobaria una clara reminiscència del "Kommt ihr Töchter" de la *Passió segons sant Mateu, BWV 244* de J. S. Bach, com si la celebració del primer aniversari

Facebook

Revista Musical Catalana
3855 M'agrada

M'ha agradat

A tu i a 128 amics més us agrada

Revista Musical Catalana
el divendres

L'organista [Juan de la Rubia](#) oferirà al llarg d'aquest mes d'abril concerts a quatre ciutats europees molt destacades: Hamburg, Moscou, París i Barcelona. La primera parada és el dimecres 18 d'abril a l'Elbphilharmonie d'Hamburg, en l'homenatge pels 88 anys de l'organista Jean Guillou. Voleu saber els detalls de la gira? Us ho expliquem al nostre lloc web. (foto: igor.cat)

sari del seu fill en compondre aquesta obra el 1831 no poguéu oblidar, tanmateix, els dolors d'un part complicat i, alhora, la tragèdia de veure's, com a dona, privada d'una vida artística lliure i plena. De fet, en tot el *Lobgesang* de Fanny Mendelssohn, la inspiració bachiana –especialment– i mozartiana –en menor mesura– hi són presents, tot deixant un marge suficient a la tradició coral luterana, que s'expressa clarivident en els fragments corals d'aquesta composició. Fanny Mendelssohn compartí amb Felix Mendelssohn el seu amor incondicional per la música del Kantor de Leipzig, tot redescobrint-ne les composicions pràcticament un segle després de la mort d'aquest. I és que, tant Felix Mendelssohn com Fanny Mendelssohn havien estat cultivats en una terra i un entorn especialment pròspers. Els Mendelssohn ja havien destacat en la intel·lectualitat alemanya amb el filòsof Moses Mendelssohn al principi del segle XVIII, impulsor de la *Haskalá* o modernització dins l'esfera jueva a la qual pertanyia aquesta família de futurs banquers, filantrops i músics.

Fanny Mendelssohn fou sens dubte un dels personatges més destacats de la família Mendelssohn, una família, però, farcida no només d'homes d'excel·lent cultura, sinó també de dones cultivades que, d'alguna manera o altra, influïren Fanny. És el cas, per exemple, de les dones de la família Itzig, la branca materna de Felix i Fanny Mendelssohn, entre les quals destaquen les tietes àvies Fanny von Arnstein, molt ben relacionada amb la intel·lectualitat del moment, i Sarah Itzig Levy, destacada clavecinista.

Sigui com sigui, la injustícia s'apodera de la figura de Fanny Mendelssohn, la qual, essent compositora d'una vàlua, nivell i estil destacadíssims, no només fou invisibilitzada al seu temps, sinó que ha passat a ocupar els peus de pàgina de les edicions especialitzades i sense arribar a tenir mai la presència que es mereix en les programacions de concerts. Fins i tot avui dia, en inèdita audició de l'OBC del *Lobgesang* de Fanny Mendelssohn, el programa de mà contenia una contraportada que titulava "*Barcelona antimasclista*" com a reivindicació de l'artista pel seu gènere i no pas, com fóra de merèixer, per la seva qualitat artística i compositiva.

En el *Lobgesang* de Fanny Mendelssohn, l'OBC, dirigida per Kazushi Ono, féu gala d'un so net i precís i d'una textura orquestral molt equilibrada, que arribà al públic amb naturalitat i una humilitat i aparent senzillesa poc habituals en aquesta formació orquestral que tant ens ha acostumat a les grans obres postromàntiques. Desequilibrada va ser la intervenció de la soprano María Hinojosa, la qual, denotant certes inseguretats, quedà colgada en més d'una ocasió pel cos orquestral, malgrat la seva veu càlida i vellutada que tan bé contrastà posteriorment amb la soprano belga Ilse Eerens i el seu clar domini tècnic. Eerens, en contraposició, es mostrà des d'un inici fantàstica; de veu neta i caràcter natural, denotà no només una potència de veu molt sòlida, sinó també una homogeneïtat de so sorprenent en els salts intervàlics i una bella expressivitat interpretativa.

En aquesta primera obra, els cors Lieder Càmera i Madrigal, dirigits respectivament per Elisenda Carrasco i Mireia Barrera, respectivament, denotaren dues perspectives contraposades. D'un costat, es podia apreciar el bon nivell de totes dues formacions, que, no essent professionals, s'atreïren a defensar un programa de gran protagonisme coral i certa dificultat alhora que saberen espremer les capacitats expressives i el domini de les dinàmiques en l'obra de Fanny Mendelssohn. D'un altre costat, però, s'evidencià la fractura qualitativa entre l'orquestra i el cor, el qual, amb mancances en les quatre cordes, féu evident un cert descuit en les cordes de soprano i tenor, que arribaren a mostrar-se descurades i poc precises en alguns motius corals.

La *Simfonia Cantata, Lobgesang, op. 52* de Felix Mendelssohn va ocupar, però, la major part del concert. Aquesta colossal simfonia coral que l'any 1840 s'estrenà per celebrar el

Twitter →

L'organista Juan de la Rubia oferirà al llarg d'aquest mes d'abril concerts a quatre ciutats europees molt destacades: Hamburg, Moscou, París i Barcelona.... <http://www.revistamusical.cat/juan-de-la-rubia-realitzara-una-gira-europea-que-culminara-al-palau-de-la-musica-catalana/> ...

April 13, 2018

El Gabrieli Consort & Players, dirigits per Paul McCreesh (foto), "van protagonitzar un debut inoblidable" a L'Auditori de Barcelona interpretant la "dramatik opera" King Arthur de Henry Purcell. Lluís Trullén en va ser testimoni i... <http://www.revistamusical.cat/king-mccreesh/>

April 13, 2018

Vladimir Ashkenazy es posava al capdavant de l'Orquestra del Maggio Musicale Fiorentino, "immersa en un període de renovació", en un concert al Palau de la Música Catalana que havia de dirigir Zubin Mehta. "Van... <http://www.revistamusical.cat/maggio-en-espera-de-la-primavera/> ...

April 13, 2018

quart centenari del naixement de la impremta de Gutenberg és, en efecte, una lloança a un tan transcendental invent que havia d'apropar, com una de les seves principals i primeres aportacions, els texts de l'Església reformada a les classes especialment mitjanes i burgeses de l'època. En aquesta línia, els texts que musicà Mendelssohn en aquesta simfonia són eminentment religiosos, excepte alguns poemes escrits expressament per a aquesta obra.

El primer moviment, "Maestoso con moto. Allegro", s'inicià amb un tempo solemne, excessivament pesant, que no deixava lluir l'element festiu i de celebració del tema principal d'aquest moviment. Cal destacar, però, com al llarg de tota la simfonia, la precisió orquestral i l'excel·lent equilibri en el color, així com la delicadesa i finor amb què fou interpretat l'"Allegretto un poco agitato" i el magnífic balanç orquestral que permetia resseguir perfectament les temàtiques entre les seccions de l'orquestra, i fent florir així la claredat del missatge orquestral en una obra en la qual el control dinàmic i del teixit orquestral és bàsic per mantenir-ne la coherència i destacar els elements més sublims de la composició. Si dos instruments destacaren especialment, aquests foren, al meu entendre, el clarinet i l'oboè, de so perfectament homogeni, els fils melòdics dels quals, tocats amb elegància i gran capacitat expressiva, s'esmunyien protagonistes del *tutti* orquestral quan el diàleg musical ho demanava.

En qualsevol cas, i com en l'obra de Fanny Mendelssohn, també aquí la part instrumental superà qualitativament amb escreix els moviments corals, en els quals, malgrat que s'hi apreciaven hores d'assaig i treball intens al darrere, el global es mostrà encara descuidat, amb un cor sense contenció que ofegà per complet l'orquestra en diverses ocasions. La cerca de grandiositat a través d'un volum exagerat del cor empetití finalment la grandesa d'una interpretació prou ferma, segura de si mateixa i d'un color càlid i absorbent del cor, que en féu gala, especialment en el moviment coral "Andante con moto", en el qual la formació vocal s'expressa de manera solista i demostrant la seva vàlua i consistència.

Una altra novetat al programa d'aquest cap de setmana fou la participació del tenor japonès Satoshi Nishimura, el qual ens va sorprendre amb una veu bella, amb molt de cos i rica en harmònics que conduí magníficament i amb dots dramàtics els moviments escrits per a aquesta tessitura. La veu de Nishimura té encara l'impuls i la frescor de la joventut i alhora el cos i la potència d'una magnífica tècnica que, juntament amb una personalitat pròpia, sembla indicar-nos que som davant d'una possible promesa tant en el camp de l'òpera i l'oratori com, sobretot, del *lieder* romàntic.

Les sopranos Eerens i Hinojosa foren també presents en l'obra de Felix Mendelssohn, en què denotaren una evolució positiva en la veu d'Hinojosa i mostrant-se segura amb una veu madura, bella i perfectament empastada amb la més lleugera però també veu excel·lent d'Ilse Eerens.

Un concert desigual en alguns aspectes però positiu en el seu conjunt i que situava l'una al costat de l'altra, tal com la memòria i l'amor fraternal mereixen, les composicions de Felix i Fanny Mendelssohn. Obres corals d'acurada invenció i inspiració i de fragments que traspuen l'amor i el respecte vers la música, vers la tradició i vers la capacitat humana de la creació, que tant s'expressa en el naixement com en la invenció.

Share this post:

